

НЕ ЗДАДЗІМ, ВЫТРЫМАЕМ, ПЕРАМОЖАМ!

ДНІ КАСТРЫЧНИКАВЫХ СВЯТ У ЧЫРВОНОЙ СТАЛІЦЫ БЕЛАРУСІ.

Дзесяткі тысяч працоўных прымалі ўдзел у дэманстрацыі.

Наперадзе — неразвораныя цаліны.

Дні Кастрычнікавых урачыстасцяў мінулі.

Прайшоўшыя дружна і згуртавана, з вялікім уздымам і бальшавіцкім энтузіязмам гэтыя дні яшчэ раз напамілі аб неабходнасці і на далейшы час ўмацоўваць, загартоўваць Савецкі Саюз. Характэрнай, адрозніваючай асаблівасцю святкавання дзесятай гадавіны было тое, што побач з агульнымі лезунгамі нашы прадпрыемствы, плошчы і вуліцы ўпрыгожваліся лезунгамі, якія сурова і бесстаронняй мовай лічылі і фактаў казалі аб канкрэтных дасягненнях той ці іншай фабрыкі ці ўдзельніцы.

Пад знакам гэтых канкрэтных дасягненняў у сацыялістычным будаўніцтве, пад знакам абароны Савецкага Саюза прайшлі дні Кастрычнікавых урачыстасцяў.

Кастрычнікавыя святкаванні — мінулі. Наперадзе — неразвораныя цаліны клопатлівай працы.

Наперадзе тое, аб чым гарачымі словамі адозвы напамінае Цэнтральны Камітэт Ленінскага Камуністычнага Саюза Моладзі — „Працоўная моладзь“.

На парозе другога 10-годдзя Кастрычніка мы заклікаем цябе да бязлітаснай барацьбы супроць жабрацтва і нікултэрынасці ў вясковым жыцці, тэхнічнай адсталасці, беспрацоўя і бяспры-

тульнасці, нязнання, кулака, бюрократызму, безгаспадарнасці і растачыцельнасці, хуліганства і антысэмізму, супроць усёй заклітай спадчыны старога, усёй гнілі, што ёсць яшчэ ў нашай краіне, у жыцці нашым у нашым краіне. Мы заклікаем цябе да ўпартай працы, да энэргічнага будаўніцтва новай гаспадаркі на сацыялістычных пачатках, да гэралізму і самаафаравання на фронце працы, на фронце культуры.

Гэтыя задачы найвялікшага гістарычнага значэння кладуцца перш за ўсё на плечы нашага пакалення.

Павышаючы вытворчасць працы, будуючы коопэрацыю ў вёсцы ахоўваючы межы Савецкага Саюза — мы змагаемся за сусветны Кастрычнік.

Мы жывём у незапамятны час, калі перад нашымі вачыма нашымі-ж рукамі ствараецца сацыялістычнае будаўніцтва.

Шчыльнай шэрагі! Шчырдзёй дысцыпліна. Больш адказнасці за кожнае выконваемае заданне! Вышэй сцяг Леніна!

Як бы ні вялікі былі цяжкасці, нашым лезунгам было і будзе:

— Не здадзім, вытрымаем, пераможам!

Калёны Кастрычніка.

Наперадзім вялікага свята.

«Алло! Алло!» — Гаворыць. Менск! Сёння святкуем 10-тую гадавіну Кастрычніка! Алло! Пролетары ўсіх краў, адлучайцеся! Гэта гучнагаварыцель на Савецкай вуліцы загаварыў прызымны Кастрычнікавымі дэманстрацыямі.

«Беларусь». Вытворчасць Беларускай. Завідавалі літары і калеры на маленькім астрапе для паліграфічнай Акцыянаў. Фільм «Беларусь» заклідаў выпадковым гледачоў лічбамі і асцярожнымі малюнкамі — фактамі аб будаўніцтве БССР.

чаць зны, а чырвонаярмейцы, ня стрымаўшыся, аддавалі:

— Ура! Няхай жыве наша зьме-на!

Інавілі грамадзянскай вайны таксама вынілі на дэманстрацыю. На касты-лях, без рук, зны ідуць з чырвонымі стужкамі на грудзях і іх павітат гаво-рыць: «Мы ўжо пацярпелі, абараняючы завабны Кастрычніка, але заўсёды, у выпадку новай бойкі, падрыхтаваны выступіць з усімі, панолькі гэта будзе магчыма!»

Трыбуна на Пляцу Воі.

«Коммунаўчыца» факеламі накіраваліся на Пляц Воі. Там адзіны выступіў з пра-мовай:

— Таварышы! Пункара! Чырвоныя — нашы ворагі. Мы жывем магчымае іх сцягчы. Праваўны ўсім прымаць удзел у гэтым.

І камуністам са звышам і пераходзілі надымі для лісты паперы.

Прагучоў артылерыйскі салют. Поу-дзят.

— Значыць роўна 10 год навад: падумай жывы.

Мялкімі крокамі ішоў вялікае 7-е лістапада.

«На рагу Савецкай і Ленінскай» прайшлі пельга. Міма адлічанага пату-лу праходзіць дэманстрацыя.

Палат воі. Ва 5 хвілін 12. Пусти. Аніводнага чалавека.

І раніца на Ленінскай 6 аўтома-білаў праймаюць адзіна за другім. Чар-вякоў, Кіорын, Хацкевіч...

У патулоў ажыццельне:

— Няхай жыве наш урад!

Гардзімкі на Пляцу Воі паказаў 12. Пааўна падкапіліся да трыбуны аўтома-білі. І ў пачы хвіліны пачарпелі палочка.

Група маленькіх дзяцей падыходзіць да вуліцы, па якой праходзіць дэмон-страцыя.

— Хай жыве Кастрычнік!

— Хай жыве Чырвоная армія! — Кры-

Сярод дэманстрацыі селянін едзе на вырбляе. У яго руках сіта. Ён барэ-ахуць жывяць агарні і раскідвае па ву-ліцах. За ім калым батракоў, аб'яднаных у саюз працоўнай зямлі і лесу.

Едзе трактар — мары кожнай вёскі. Трантарам кіруе жанчына. Па-тоўе септраліна не разлікаў:

— 9-га гадзі на воі! Каб мая Ма-рыся так дома ўпраўлялася...

Роўнапраўе значыцца. Нара ўжо — дзе-сяць год. Ня жарты...

І бясондай стражатай стужкай вы-лігнудася дэманстрацыя па Ленінскай, Са-вецкай, Каломіскай і Барла Маркса ву-ліцах...

Вечарам зноў загаварылі лезунгі рознакалернымі аганькамі электрычных лампачак, фабрыкатамі розных вытвор-часцяў, чырвонымі фарбамі...

— Няхай жыве першае дзе-сяцігоддзе!

Няхай жыве!

Н. Акцябрскі.

Карнавальная сцэнка «Мары капіта-лістых».

На Іванаўскай, № 15.

Усяго тры гадзі. І столькі зьменаў!

І пазнаёміўся з сям'ёю рабочага Ку-беля (завод «Пролетары») ў дні 7-й га-давіны Кастрычніка. Памату, як Кубель адмовіўся ад удзелу ў Кастрычнікавай дэ-манстрацыі, як усё святла правіў на вы-ступай... Памату, як брудна ў гэтыя дні было ў яго кватэры. А з пачатку пасля Кастрычнікавай гадавіны ён святка-ваў выдкідзень. Таксама шмат ціў, але падлога была чыстая і, наогул, дома па-наваў святлочыны кастры.

Так рабочы Кубель у 1924-25 годзе адначасна два сыны — новае і старое.

У гэтыя дні, дні вялікага 10-годдзя я зноў спаткаўся з Кубелем. Спаткаўся на дэманстрацыі.

Мы спачатку адзіна другога не спава-налі, але Кубель, прыгледзеўшыся да мя-не, запятаўся:

— Паматуеце, на адной вятроўцы су-страчаліся... Потым з адным хлопцам анавым да нас разам два прыходзілі...

І ўспомніў. Мы ішлі і Кубель апа-вяхаў:

— Жонку абраді ў дзесяткі. З яе ўсё і пачалося. Стала хадзіць па сходах, у клуб — на спектаклі. Няродка і я за ёй валачыўся. Пазнаёміўся з адным парт-ійцам. У яго на заводзе. Іх шмат, але ніхто ня змог так добра гаварыць, як ён. Празвішча яго — Казановіч. Праз яго а і ўдзяўся ў працу, ну, а далей-шае дома пабачыце...

Скончылася дэманстрацыя, і мы з Ку-белем пайшлі ў яго кватэру. А гэта да-важ. Вось і Іванаўская, нумар 15...

Першае, што кідаецца ў вочы, — чыста-та. Нейкая святлочынасць. Кветкі на ста-ле, белыя фіранкі і каны.

— Сёння будзе вятроўка, — гаворыць Кубель.

Яго дзеці — адзін піонэр, а другі — да-піонэраў «нос не дарэ», аранжыя ў святлочыну біліцы, радасна вітаюць яго:

— Што, напавька, было? стралялі?..

Між іншым, на паліцы сярод бале-трыстыкі заўважыў і тымі Леніна, ста-тут УсёКі і «Азбуку Камунізма».

Піонэр Міхась расказаў:

— Напавька наведвае парт'ячку. Хутка камуністам будзе.

З кухні высунулася галава самоў гаспадыні.

— Вось, хадзі наглядзі, як серп і молат вынілі на будыні...

Т—э.

... Цаглінкаю румянай будзем но-выя, нязнаныя нам дні!

Свята Кастрычніка было святкам сацыялістычных спраў. — Адчыніўся шэраг новых прадпрыемстваў. Будзем па-шыраць нашыя дасягненні.

Зазьзяе Асінастрой беларускай навукі

Нядаўна тут быў студэнцкі суботнік. Колектыўная праца сотна энэргічных і хуткіх рук была адна падрыхтоўка сталага месца для будучага універсы-тэцкага гарадка.

І вось сёння на гэтым пляцу зноў сабраўся студэнцкі калёны. Яны рас-пінтуіліся па цэлі паройнай стужкай, самкнуўшыся калёном наоко невялізкай павароту, па якой спадкоўна рухавелу груд-на цаглінак і стала дахавана з разьве-дзеным дэмантам. Першыя цагліны, пер-шыя жывыя прынт...

— Зусім пладуна, пасоўца з трыбуны голае Балікага, — аўсім нядаўна, некаль-кі месцаў навад мы анідавалі Асіна-строй — першы беларускі індустрыяльны вёсак, які электрыфікуе поўнасьцю 2 акругі нашай краіны. Сёння мы закла-даем універсытэцкі гарадок, той гара-док, які стане Асінастрой беларускай навукі, ад якога, па бальшавіцкіх права-дох, пачынаецца святло ведаў на ўсе куткі Беларусі.

Пра 5 год на гэтай бруднай плошчы вырастане 12 гмахуў, 12 вялізарных бу-дынкаў, у якіх будзе кіпець, шукаць і выхоўвацца жывая навуковая думка...

Дык няхай-жа жыве наша справа —

справа сацыялістычнай культуры!

Адзіна за другім узыходзіць на трыбу-ну прамоўцы. Яны запальваюць вясель-нае паветра гарачым полёмам сваіх заклі-качых слоў — слоў цвёрдай упэўна-насці і пераможнага сімвала. Кіорын, Галадзед, Пічата, Вальфсон...

Аб чым зны кажуць? Так, аб гэ-тым-жа, аб нашай вялікай справе, аб цаглінах і дэманце...

Але вось прамоўцы ад калёў перайшлі да справы. Яны спускаліся ў канаву і старавна кладуць цагліны ў фундамант. Чалавечая істужка надыгнудася і зопуза, усё кінуліся да канавы, абступілі яе на-засо склябі, цвёрдай сцянаю...

З-за білесай лілэнькі хмар ледзь-ледзь усьміхнулася цямінае сонца.

Урачыстыя, заклікі скончана. З пла-ду раснаўзавецца патулу студэнцтва, профэ-суры і шафэ-чырнопаркейцаў.

Пераскакваю прам дужы з мэтай вы-брацца на сухоў месца, а ў памяці злі-піць і зьявіцца надзея прычэпаны пррстия радкі:

... Як добра жыць! Цяглінкаю ру-мавай

Будзем новым, нязным нам дні...

Г.

Забяспечаны добраянасным малаком.

Менск спажывае штодзённа каля 20 тысяч літраў малака. Неабходна за-давоўваць гэту патрэбу, дастаўляць пасель-ніцтву кожны дзень па таварнай цане і ў дастатковай колькасці добраянаснае ма-лака, рознага роду малачныя прадукты.

У гэтых Кастрычнікавых святах на рагу Маскоўскай і Грыгор'еўскай вуліц

адбылася закладка трохпавярховага бу-дынка для цэнтральнай малочнай, якая навінна ўрэгуляваць абыв малака гарад-скому насельніцтву і спавязць яго малач-нымі прадуктамі добрай якасці.

Малочная будзе адпускаць акрамя ма-лака таксама смятану, прастаквашу, сыр, масла і кефір.

«А я чаравічні ў свята атрымаў...»

Не забыліся ў дні Кастрычнікавых свят пра дзяцей гарадской беднаты. Апошнія атрымалі шмат паздравінаў.

Менскі гарадскі камітэт ўзвешава-

могі выдаў даркова дзесяць беднаты 35 пар абутку: баднейшым дзецям шкы-равады шэўкі, алоўкі і іш. вучэбныя прылады.

Прыбіліся з 12—1 гадзіна атрымава ра-

БЕЗ БАРЫКАД.

Кастрычнік у Менску.
(па ўспамінах удзельнікаў).

Порядкастрычнікавы дні ў Менску...

Прыгожы перабываючы дні, а разам з тым і жудасна-трывожныя для тых, хто пры-маў у іх удзел, ці проста быў сведкам таго-часных падзей.

Рухавіцца бальшавікі, чаркачы толькі пачыналі ў Петраградзе, каб выступіць у Менску і на ўсім зах. фронце; рухавіцца таксама менавіта і ас-эра, якія пачыналі салютаваць пад Менск вайсковымі часткамі, якія засталіся перамаю навокава ўраду...

Настрой гарадскога насельніцтва — востра трывожна. Усе адчувалі, што досыць толькі іскры, каб выбухнуў паліцыйны вакар. Горла праймаў вайсковы выгала.

На вуліцах мала людзей, калі ня лічыць вайсковых. Абмывалі, пакох адчуваючы на-блжэнне малаціны, сцяпін у капе і, па магчымасці, стараліся не выхадзіць. Чалавек чагоўні стражанага, небяспечнага.

Толькі ў ваініцкіх Менскага рэвалю-цыянага штабу — савету рабочых і салдацкіх дэпутатаў (Камуністичная, № 2, азяра будынка міліцыі) міліцыя работ. Тут пачыналі адво-юцца савады, абмываюцца стварыўшыся становішча.

Старшыня савету тал. Аляндар з пачырва-наваты ад бясоніны вычыла праўду і дзяс і вочу. Тут няма розгалосіў і прыгожых слоў, як у выказанне зах. фронту (аголіліцы), а бясн напружана хвалява работ...

7-га лістапада выдася пахмурны, пасонны дзень. Усё насельніцтва, ужо ня какому аб-свадзе і бальшавіцка, гатовы да ўсіх аспа-даванасцяў, чаклае з хвіліны на хвіліну по-стае ў Петраградзе.

Прыбіліся з 12—1 гадзіна атрымава ра-

дэмагра Петраградскага найсаво-рэвалюцый-нага камітэту наступнага зместу:

«Петраградскі гарызон і пралет-ронт віраў у урад Кераскага, які пабетаў супроць рэвалюцыйнага наро-ду... Народно-рэвалюцыйная армія пачы-нае вятрыцца адраўку новадзённых, контр-рэвалюцыйных палкоўных частак з фронту на Петраград. Дзеяніцкае азначы і пераважылі, а калі не дзяважы, навадзёны адраўку контр-рэвалюцыйных войскаў і ўабравал сі-лай».

Атрымаўшы гэтую радыёграму, Менскі-савет пачаў свой выдмат загав і да пасель-ніцтва, у якім абавінае, што ўлада ў Менску перайшла да савету рабочых і салдацкіх ду-путатаў.

Паслядзёны кулачка сцяпінскага вьездз скажанага асарамі, на якіх таксама прысутні-чае вядомы Чарноў. У часе самага распалу савічак прыбыла востка аб перавароце ў Пет-раградзе.

Шмат бомб разварвалася сярод паваных дэлегатаў вьездз. У першым хвіліны, адважы-чывае было, як прайшлі мукі.

Але пасё аголілі заварушкі. З пачы-нае вуслах пачылі ям дзяс анімоўгіх пры-сутніх бальшавікоў, абмываючы іх адраўнікамі, «уэуэуэрамі» і нават контр-рэвалюцыйна-

А ў гэты час таварыны з Менскага са-вету хутка зьмываліся з турмаў палітэма-леных, узброяючы іх разам з рэвалюцый-нымі войскамі і выходзіць з імі на вуліцу дэманстраваць.

Гэт. была першая дэманстрацыя ў Мен-ску пасля перавароту. З чырвонымі сцягамі, музыкай і сцявамі «Інтэрнацыяналу», яна выйшла з астаўшываю аголіцы. Яны хутка пачалі сцягваць у Менск контр-рэвалюцыйныя палкоўныя часткі, у якіх бальшавіцкая атта-цыя ня была добра пазнаваліся (дэкаль дзі-лія», «каўкаскія ўдараўні» ды іш.)

Па доўга бальшавікоў прымава вельмі ня-жыкі і адважылі вадзач: ня толькі станы ты-сяч рэвалюцыйнай уладзі і на Заходнім фрон-це, але і абмываючы контр-рэвалюцыйны ў а-бав менавітакоў, асараў і адважых ім войс-ка не дапушчыць паходу апошніх на рэвалюцый-ны Петраград.

Калі першая частка гэтай вадачы — завоп уладзі бальшавікамі — была ў Менску ніхавана без асаблівых няжыкаў і крывапраўліны, адзі другая частка аздавалася тады проста не-аказанымі.

З аднаго боку — Менскі рэвалюцыйны савет, нешчы ў сваім распараджэнні да 2 тысяч салдат; з другога — вялікая азяра контр-рэ-валюцыйнаго рэзых мьесцаў і адважыя, па-чынаючы ад менавітакоў і злучаючы проста навархістны, якім моці за сабой звыш 20 ты-сяч верных сабе штыноў.

Нашы таварыны тады распачалі з порта-там, менавіта на мотэ дэлегітуч час, дзіліна-тычліны парамыны. Пахуль апошнія цягнуліся да гораду падышоў выніканы з цэнтру бра-няваныя цыгліны і адраў зьмінуў суднасны сіл.

Менскі савет ўжо моў у сваім распара-джэнні тое, чаго няў раеш не хапала — у-абравую сілу, якая мела заадаваць, прымушчы-а да лічмы.

З гэтага моманту ўлада ў Менску ка-пачкова пераходзіць у рукі бальшавікоў. Ад-чыняецца новая отаронна ў гісторыі Каст-рычніка ў Менску і на ўсёй Беларусі, якая заваец барацьбой за кастрычніцкія зава-бы.

Я. Залушні.

ПРАЦЯГАЕМ АГЛЯД ПІОНЭРСКІХ ДАСЯГНЕНЬНЯЎ

(Менск, атрад баннаўскіх устаноў № 44)

Цікава правозадіяєся заданьє аб санітарія-гігієнічым абслѣдованіи піоніръ. Абслѣдованіє правдѣвалось бѣжнєсаца. Слѣлї сумѣснѣ з мѣдыкам бѣжнє, разабралї нѣ пѣ звѣннѣх, лї потѣм звѣннѣх абслѣдовалї адін другогѣ. Матаріязь абслѣдованія абмаркювалї пѣ саватѣх звѣннѣх. Пѣдагуговалї ведѣловѣ у хатнї жнѣцї піоніръ, высю-

Да Кастрычнікаўскага свята мы правілі суботнік, правалі ранічнік на 150 чалавек.

(Коханова, Аршанской округ).

Приходзілі сяміце, дзіціліся, глядзячы на працу швараў. І гэтыя самыя атрады павялаў сярэд населенства значны аўто-рытэт.

Захараў Юрка.

(Глускі раён, Бабруйшчына).

Наган.

(Рагдчэў, атрад № 41).

Добра рыхтаваліся і да другой вы-

(Нопыль, Меншчына).

Ураджай быў добры. Гэта дасягненне.
Але дрэнна тое, што не скарыстаў добра
гэтага ўраджая. Цімашон.

На конференцыі па разброеным будзе ўдзельнічаць і СССР.
— Ангельскай буржуазі гэта не падабаецца. — Замежныя дэлегаты пераказалі ў пасляховым будаўніцтве сацыялізму ў СССР.

буць, што присутиласьць савецкіх делега-
таў на конференцыі паставіць англійскі
урад у дрэннае становішча.

У країне соціялізму.
Перед святим президиум Вишэйша-

Перед святым презыдум Вышэйша-ад
Савету Народнае Гаспадаркі прымаў Сав
межныя рабочыя дэлегацыі, што знахо-пас

Пастанова бюро ЦК ЛКСМБ.

е) у метак ущамленья сэнсу і характару

Самостоятельного айтеву необходим партийна
литературой.

Суботнікі прайшлі па Беларусі з вялікім поспехам. Раз змяншаем рэшту матар'ялаў аб іх правядзенні.

Водгукі суботніка.

НА РАПИ

Нідальська мчедка у сіку 18 чалавек і мчед
біла 32 рублі.

Экзамен выдерживает

Гайно.

**Заўсёды гатовы быць
армейцамі.**

Большой активный комсомолец, человек

му параболі у забоблихачівні предметів
най необхідності у гораздо? Чому ми
дизайні плачці Франції дагі?..

У працягу некалькіх месяцаў сярод
аццоўных БССР праводзіўся збор срод-
каў у фонд пабудовы авіа-заватрыальні—

Комітэти", пабудаваны на адлі-
нны сабраныя ў Беларусі.
8-га лістапада ў Маскве пабудаваны

У працягу некалькіх месяцаў сярод
аццоўных БССР праводзіўся збор срод-
каў у фонд пабудовы авіа-заватрыальні—

Заряд готов, эскадрилья уже готова.
во в первых месц у нй займас самолёт

виступавши на міжнародних авіафорумах, на зустрічах з лідерами авіаційних організацій, на зустрічах з керівниками авіаційних підприємств, на зустрічах з керівниками авіаційних підприємств, на зустрічах з керівниками авіаційних підприємств.

Алєнін.

